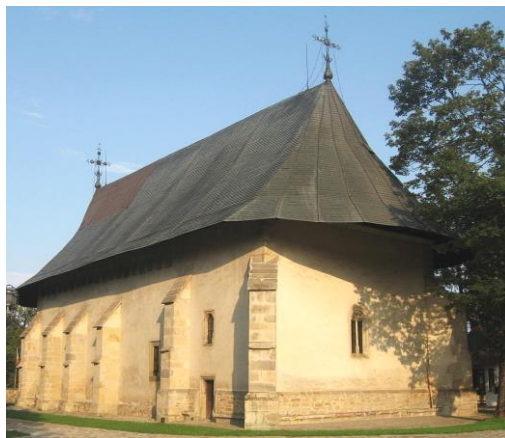

Și cu adevărat în firea înrobită de păcat iubirea acestei lumi este o patimă puternic înrădăcinată. Un asemenea om habar nu are de cele nevăzute, duhovnicești și mai presus de fire, însă tot ceea ce poate fi cunoscut prin simțuri nu îi este străin. Domnul spune neamului desfrânat și păcătos să nu se rușineze de El, asta însemnând că într-o inimă întunecată de păcat zace rușinea față de oameni, aceasta spre paguba lucrării binelui și a iubirii adevărului. Într-adevăr, așa este. Omul trăiește de obicei în virtutea unei ordini prestabilite în jurul său, așezat într-un complex de relații interumane pe care șovăie să le rupă. Mai degrabă își va călca propria conștiință decât să ajungă singur și urgisit prin zdruncinarea legăturilor cu ceilalți oameni, oricum ar fi aceștia.

Mănăstirea Bogdana, loc de revigorare sufletească, *foto*.

Aceasta se numește plăcerea de la oameni (slava deșartă): „Ce-o să spună oamenii și ce-o să fac eu când o să trebuiască să rup orice legătură [păcătoasă] cu ei?” Se vede că aceasta este cea mai vicleană legătură a păcatului, de vreme ce acela care se va smulge din ea va ajunge să fie hulit și batjocorit de judecata lumească: „Căci cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului se va rușina de el. când va veni întru slava Tatălui Său cu sfinții îngeri.” (Marcu 8, 38) Se vede de aici că inima înrobită de păcat nu are cunoștință de pregustarea bunătăților celor vremelnice și veșnice. Păcătosul nici nu gândește la viața de după moarte, ca și cum ea nici n-ar exista, fiind cu totul prins în viața aceasta trecătoare. Așa și este, de fapt, pentru că omul trăitor pe pământ gândește că va rămâne aici o veșnicie, și astfel toate strădaniile lui slujesc unui singur scop, anume cum să o ducă aici cât mai bine. Nu are nici cea mai mică idee despre ceea ce urmează vieții pământești. Inima lui iubitoare de păcat este locaș al milei de sine, al iubirii de plăceri, al slavei deșarte și al năzuirii după cele vremelnice (adică al părerii că nu există viață după moarte). Acestea sunt rădăcina și izvorul a toate relele, mame ale păcatelor și patimilor. Noi, păcătoșii, n-am putea să le aflăm singuri, dacă Mântuitorul nu ni le-ar fi arătat limpede; însă acum, că sunt arătate la lumină, e evident că așa trebuie să fie. Prin căderea din comuniunea cu Dumnezeu, omul și-a întors toată nădejdea către sine, fiind pedepsit prin mila de sine, care este o urmare clară a păcatului. Cel surpat prin

păcat este sfâșiat lăuntric, căzând din cele duhovnicești în cele trupești și chinându-se pe sine cu iubirea de plăceri. Mediul în care păcatul se arată pe sine cu cea mai mare claritate și în care își întetește lucrarea sa distrugătoare asupra sufletului este în tovărășia oamenilor vicioși, unde obiceiurile și relațiile hrănesc și slujesc păcatului. Câtă vreme toate merg bine în aceste cercuri, se vorbește despre fericire. Dar această rânduială a lucrurilor rezistă numai în viața de aici, pe când viața cea veșnică cere o cu totul altă așezare a lucrurilor, al cărei gând nici nu-i trece prin cap păcătosului, darămite să-i deștepte vreo simțire în inimă. Ei bine, aceste patimi sunt cele ce nasc și hrănesc toate gândurile care se răzvrătesc împotriva omului care a hotărât să facă un pas afară din stăpânirea păcatului, către lucrarea celor bune.

Un roi de gânduri ispititoare îl năucește, îl îngrozește și-l slăbește cu totul. Iubirea de plăcere ridică și ea glasul: „Renunț și la asta, și la cealaltă, fapta aceea n-o mai faci, cu alte cuvinte, tot ce-ți plăcea ție nu mai faci; și te îndeletnicești numai cu lucrurile astea «duhovnicești»! Ai ajuns să duci o viață monotonă, neinteresantă, lipsită de dinamism” „De bună-seamă că există și o viață după moarte („un viitor”); cine spune că nu există? Da, numai că mai este cale lungă până acolo. Tu gândește-te cum o să trăiești aici. Atâția alții au dus-o bine aici...”

Știi cum e viața pământească, însă știe cineva cum e dincolo?

Viața de aici e în mâinile tale, pe când cealaltă cine ți-o poate da?”

(Sf. Teofan Zăvorâtul, Calea spre mântuire)